

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217203469
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6217203469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: V. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XX, D., zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, Komenského 3, Veľký Krtíš, proti žalovanej: Y. K., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XX, D., zastúpenej JUDr. Juditou Kučerovou, advokátkou, J. Kráľa 1376/1A, Šahy, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Pc/20/2017-746 zo dňa 16. 11. 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej zaniknutého dňa 29. 04. 2014 prikázal do vlastníctva žalobcu nehnuteľnosti a hnuťelné veci špecifikované vo výroku I. rozsudku v celkovej hodnote 61 110,02 Eur. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej zaniknutého dňa 29. 04. 2014 prikázal okresný súd do vlastníctva žalovanej hnuťelné veci špecifikované vo výroku II. rozsudku v celkovej hodnote 7 095,19 Eur. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej na vyrovnanie podielu žalovanej z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 20 226,89 Eur v mesačných splátkach po 850 Eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť výrok III. rozsudku s tým, že v prípade včasného nezaplatenia čo i len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok sumy na vyrovnanie podielu žalovanej (výrok III.). Zároveň okresný súd uložil žalobcovi povinnosť vydať žalovanej bielu šatníkovú skriňu v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Návrh žalobcu na prerušenie konania okresný súd zamietol (výrok V.). O trovách konania strán sporu rozhodol okresný súd tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.) a o trovách štátu rozhodol okresný súd tak, že Slovenská republika, v mene ktorej koná Okresný súd Veľký Krtíš, má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % od žalobcu a v rozsahu 50 % od žalovanej (výrok VII.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanej domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán sporu, ktoré zaniklo rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/156/2013-52 zo dňa 11. 03. 2014, právoplatným vo výroku o rozvode manželstva dňa 29. 04. 2014. Uviedol, že počas trvania manželstva strany sporu nadobudli nehnuteľnosti (všetky zapísané v katastri nehnuteľností, okres Veľký Krtíš, obec D., katastrálne územie D.), a to byt č. X s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu 1/6 v bytovke so súpisným číslom XXX, postavenej na parcele č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXX; stavbu:

vínna pivnica so súpisným číslom XXXX, postavenú na parcele registra C č. X/XXX/X a pozemky parcely reg. C č. XX, č. XX, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X a pozemok parcela reg. E č. XXXX/XX, všetko zapísané na LV č. XXXX; ďalej pozemky parcely reg. C č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX a č. XXXX/X, zapísané na LV č. XXXX ako aj hnutelné veci tvoriace zariadenie bytu a vínnej pivnice. Uviedol, že žalovaná sa o nadobudnutie vecí patriacich do BSM zaslúžila v podstatne nižšej miere ako žalobca, a preto navrhol BSM vyporiadať tak, že žalobcovi sa do jeho vlastníctva prikážu hnutelné veci tvoriace zariadenie bytu a vínnej pivnice a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a na LV č. XXXX a žalovanej sa prikážu do jej vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX. Na pojednávaní konanom dňa 11. 03. 2020 žalobca navrhol za účelom vyporiadania BSM, aby žalovaná predložila výpisy z jej účtu ku dňu zániku BSM. V priebehu konania žalobca navrhol disparitu podielov strán sporu na spoločnom majetku v pomere žalobcu 70 % a žalovanej 30 %.

1.2 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe nesúhlasila s vyporiadaním BSM spôsobom navrhnutým žalobcom a žiadala majetok rozdeliť v rovnakom pomere. Uviedla, že bola ma materskej dovolenke v období od roku 1994 do roku 2011, počas ktorej sa starala o 4 spoločné deti. Žalobca začal pracovať v roku 1995 ako skladník, prepracoval sa na obchodného riaditeľa a venoval sa len svojej kariére hovoriac, že musí zarábať na rodinu. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe doplnenom ústne na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 18. 09. 2018 uviedla, že počas trvania manželstva strany sporu do BSM nadobudli nehnuteľnosti uvedené žalobcom v žalobe a hnutelné veci. Taktiež uviedla, že počas manželstva boli menené okná v byte v hodnote 110 000 Sk a modernizovaná vínna pivnica za sumu 200 000 Sk. Ďalej navrhla vyporiadať obchodný podiel žalobcu v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o., a firemné autá Subaru Outback a Toyota RAV 4. Žalovaná tiež žiadala od žalobcu vydať šatníkovú skriňu bielej farby, ktorá nepatrí do BSM, ale bola kúpená z jej peňazí z vkladnej knižky nasporených jej rodičmi. Na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 15. 01. 2020 žalovaná navrhla zaradiť do aktív aj kupónovú knižku žalobcu. Uviedla, že počas trvania manželstva mali strany sporu dve kupónové knižky založené približne v roku 1993, jednu na meno žalobcu, jednu na meno žalovanej, ktorá bola v roku 2003 odpredaná za sumu 10 000 Sk, ktorá bola použitá na bežnú spotrebu. Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 17. 02. 2020 žalovaná navrhla vyporiadať aj zostatok na účte žalobcu v Slovenskej sporiteľni, a. s., ku dňu zániku manželstva.

1.3 Žalobca na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 03. 2020 navrhol zaradiť do masy BSM aj ďalšie hnutelné veci (zariadenie vínnej pivnice), pričom okresný súd na tieto skutkové tvrdenia ako prostriedok procesného útoku z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania v súlade s ust. § 153 ods. 2 CSP neprihliadol, pretože nebol uplatnený včas.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov písomnou formou, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinami predloženými stranami sporu a vyžiadanými z katastra nehnuteľností, výpisom z obchodného registra a registra obyvateľov, obsahom spisov Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9P/156/2013, sp. zn. 7P/144/2013, sp. zn. 4Cb/34/2019 a sp. zn. 14Cb/7/2020, ďalej dopytom na obec Ipeľské Úľany, potvrdením OR PZ Veľký Krtíš, kurzovým lístkom ECB a zohľadniac skutkové tvrdenia strán sporu zistil okresný súd nasledovný skutkový stav: Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/156/2013-52 zo dňa 11. 03. 2014 súd manželstvo strán uzavreté dňa 31. 10. 1993 rozviedol a zveril maloleté deti strán sporu O. K., Z. K. a Z. K. do osobnej starostlivosti žalobcu. Uvedený rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvoze manželstva dňa 29. 04. 2014.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, aké nehnuteľné veci, hnutelné veci a iné majetkové hodnoty patria do masy BSM, ktorá je predmetom vyporiadania. Z výsluchu žalobcu zistil, že manželstvo strán sporu po jeho uzavretí aj po narodení prvej dcéry F. fungovalo, žalovaná sa starala o domácnosť a neskôr o deti. Žalobca mal na starosti obstarávanie finančných prostriedkov za účelom zabezpečenia rodiny. Bol dosť pracovne vyťažovaný, vracal sa domov neskoro v noci. Snažil sa byť s deťmi, najmä cez víkendy. V roku 2005 založil obchodnú spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o., kde mal 50 % obchodný podiel. V roku 2006 až 2008 žalobca opustil spoločnú domácnosť pre vyhrotené vzťahy a býval v provízorných podmienkach vo vínnej pivnici. Počas tohto obdobia hradil výdavky spojené s bývaním a s deťmi sa pravidelne stretával, brával ich na výlety, lyžovačky. V roku 2010 prevzal plnú starostlivosť o deti a domácnosť, začal prať a variť. Všetky hnutelné

a nehnuteľné veci, ktoré v manželstve strany nadobudli, boli zakúpené z peňazí, ktoré zarobil žalobca. Od roku 2014 užíva žalobca byt strán sporu spolu s deťmi.

1.6 Z výsluchu žalovanej na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 20. 03. 2018 okresný súd zistil, že prvá dcéra strán sporu Z. sa narodila v roku XXXX, manželstvo vtedy fungovalo, žalobca pracoval ako skladník. V roku XXXX sa narodila druhá dcéra Z., žalobca trávil menej času s rodinou, čo odôvodňoval tým, že musí pracovať. V roku XXXX sa stranám narodilo tretie dieťa (prvý syn), pričom v tom čase sa rodina oddelila od žalobcu, ktorý mal svoje pracovné záležitosti. V roku XXXX oznámila žalovaná žalobcovi, že čakajú štvrté dieťa, syna Z., pričom žalobca sa o jej tehotenstvo vôbec nezaujímal a po narodení syna sa žalovaná starala o deti. Finančné prostriedky na chod domácnosti a starostlivosť o deti zabezpečoval žalobca, ktorý zarábal, žalovaná bola s deťmi. S maloletým Z. bola žalovaná na materskej dovolenke až do roku 2011, pretože bol astmatik. V novembri 2011 nastúpila žalovaná do zamestnania ako dobrovoľná pracovníčka na obecnom úrade D. s príjmom 80 Eur mesačne na pol roka, následne od 04. 05. 2012 nastúpila na pozíciu daňovej referentky na polovičný úväzok a odvtedy tam pracuje. Do 01. 08. 2014 sa žalovaná riadne starala o domácnosť a deti.

1.7 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14Cb/34/2019-80 zo dňa 11. 12. 2019, právoplatným dňa 22. 06. 2020, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/26/2020-167 zo dňa 13. 05. 2020, bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie podľa ust. § 343 CSP vo forme záložného práva na nehnuteľnostiach strán sporu v režime BSM zapísaných na LV č. XXXX a č. XXXX, v katastrálnom území D., do výšky istiny 73 000 Eur s príslušenstvom v prospech spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČO: 649 48 242, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky je veriteľom zo zmluvy o kontokorentnom úvere s výškou úverového limitu 73 000 Eur uzavretej dňa 13. 06. 2016 so spoločnosťou FALCOM TRADE, s. r. o., s tým, že uspokojenie pohľadávky bolo zabezpečené ručením G. W. S., nar. XX. XX. XXXX, W. XXX/XX, XXX XX D. a žalobcu. Spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky si vyššie uvedenú zabezpečenú pohľadávku uplatnila v rámci upomínacieho konania pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/538/2019, pričom súd v tomto konaní vydal dňa 19. 07. 2019 platobný rozkaz, ktorým okresný súd spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o., ako žalovanú 1), žalobcu ako žalovaného 2) a V.. W. S. ako žalovaného 3), zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 74 045,62 Eur s príslušenstvom. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali žalobca a W. S. odpor, na základe čoho došlo k postúpeniu spisu na Okresný súd Veľký Krtíš, kde bolo konanie vedené pod sp. zn. 14Cb/7/2020. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom č. k. 14Cb/7/2020-358 zo dňa 05. 08. 2020 zaviazal žalobcu a V.. W. S. na zaplatenie sumy 74 045,62 Eur s 10 % ročným úrokom z omeškania od 06. 10. 2018 do zaplatenia zo sumy 73 000 Eur a 40 Eur ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť ostatným žalovaným; uvedené konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, pretože žalobca podal proti rozsudku odvolanie.

1.8 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v rámci vykonaného dokazovania podrobil skúmaniu každú jednotlivú položku tvoriacu predmet masy BSM. Následne uviedol, že pokiaľ ide o samotný spôsob vyporiadania, vychádzal zo zásad uvedených v ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že základným východiskom podľa prvej vety uvedeného zákonného ustanovenia je, že podiely obidvoch manželov sú rovnaké. Zmeniť veľkosť podielov manželov možno na základe kritérií stanovených v ďalších vetách uvedeného zákonného ustanovenia. Podľa druhej vety § 150 Občianskeho zákonníka má súd pri vyporiadaní zohľadniť čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok a čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na majetok jednotlivých manželov. Podľa tretej a štvrtej vety § 150 Občianskeho zákonníka, má súd prihliadnuť predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí so zreteľom na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Konštatoval, že z judikatúry vyplývajú ďalšie zásady, z ktorých súd pri vyporiadaní vychádzal, a to účelné využitie vecí, prikázanie vecí tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii a zásada, že veci zo zaniknutého BSM sa majú rozdeliť tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia (rozhodnutie NS ČR

sp. zn. 22Cdo/264/2011, sp. zn. 22Cdo/980/2003 a sp. zn. 22Cdo/1280/2011). Existencia investícií či už z výlučného majetku jednej zo strán na spoločný majetok alebo naopak z vykonaného dokazovania nevyplynula, a preto súd pri vypořádání toto kritérium nezohľadňoval. Okresný súd zohľadniac potreby maloletých detí strán sporu v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v čase vyhlásenia rozsudku o vypořádání BSM jedno maloleté dieťa C. K., (rovnako ako ďalšie deti strán sporu, maloleté v čase rozvodu manželstva - Z. K. a Z. K.), bol zverený do osobnej starostlivosti žalobcu. Pri vypořádání BSM preto okresný súd zohľadnil potreby maloletého syna Z. strán sporu a prikázal byť žalobcovi, ktorý v ňom vykonával osobnú starostlivosť o maloletého, vrátane huteľných vecí, ktoré sa v ňom nachádzajú a tvoria jeho zariadenie (nábytok a elektrospotrebiče). Spoločný majetok manželov sa okresný súd snažil rozdeliť tak, aby manžel, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti dostal také predmety, ktoré sú potrebné k tomu, aby mohol dieťa riadne vychovávať (R 19/1960). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že takýmto spôsobom vypořádania sa zároveň dodrží zásada prikázania vecí tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii, nakoľko žalobca uvedené veci od rozvodu manželstva užíva spolu s bytom. Ide o huteľné veci uvedené pod položkami 4., 7., 9., 22., 23., 24. a 30., o ktorých žalobca tvrdil, že sa nachádzajú v byte strán sporu a žalovaná toto skutkové tvrdenie nepoprela. K položkám 9. a 30 žalobca uviedol, že ich užívajú aj deti strán sporu, pričom v prípade položky 7. ide výslovne o detský nábytok. Vzhľadom na vyššie uvedené hľadisko záujmu maloletého dieťaťa strán sporu (Z. K.) okresný súd prikázal byť č. X s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu, zapísaný na LV č. XXXX v katastrálnom území D., spolu s huteľnými vecami uvedenými pod položkami 4., 7., 9., 22., 23., 24. a 30. do vlastníctva žalobcu. Pokiaľ ide o ďalšie nehnuteľnosti tvoriace masu BSM nachádzajúce sa v katastrálnom území D., zapísané na LV č. XXXX (vínna pivnica a príľahlé pozemky), žalobca ich navrhol prikázať do jeho výlučného vlastníctva, žalovaná ich navrhla prikázať buď do jej výlučného vlastníctva alebo do podielového spoluvlastníctva strán sporu v pomere každý po 50 %. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že podľa zásady, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia, by bolo najvhodnejším riešením prikázať uvedené nehnuteľnosti do vlastníctva žalovanej, keďže byť č. X prikázal súd do vlastníctva žalobcu. Túto zásadu však nemožno uplatňovať paušálne a bezvýnimočne, ale v odôvodnených prípadoch možno veci rozdeliť aj nerovnomerne a rozhodnúť o vyrovnaní podielu v peniazoch, ak sú na to presvedčivé dôvody (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/2433/1999 a sp. zn. 22Cdo/3268/2010). Konštatoval, že má za to, že v predmetnej veci je dôvod na odchýlenie sa od uvedenej zásady, pretože na všetkých nehnuteľnostiach strán sporu je na základe Okresným súdom Veľký Krtíš vydaného zabezpečovacieho opatrenia zriadené záložné právo v prospech spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., do výšky istiny 73 000 Eur. Ide o dlh, ktorý vznikol až po zániku manželstva (zo zmluvy uzavretej dňa 13. 06. 2016), pričom spomedzi strán sporu je dlžníkom len žalobca (ktorý k nemu pristúpil ako ručiteľ). Žalovaná z tohto dlhu zaviazaná nie je a tento dlh netvorí pasívum BSM. Pokiaľ by súd prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX žalovanej, záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením by ostalo nedotknuté a záložný veriteľ spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky by sa mohol z tohto majetku uspokojiť. Táto možnosť nie je len teoretická, pretože hlavný dlžník - spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o., je v likvidácii, a teda uspokojenie pohľadávky z jeho strany sa nejaví ako reálne, a preto prichádza do úvahy uspokojenie z majetku žalobcu ako ručiteľa. S poukazom na dlžnú sumu istiny 73 000 Eur, ktorá značne prevyšuje hodnotu uvedených nehnuteľností, dokonca hodnotu celej masy BSM strán sporu, je veľmi pravdepodobné, že dôjde k výkonu záložného práva na uvedených nehnuteľnostiach a že celý výťažok bude spotrebovaný na uspokojenie zabezpečeného dlhu žalobcu.

1.9 V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že žalobca bol v konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Cb/7/2020 na zaplatenie vyššie uvedenej sumy istiny spolu s príslušenstvom už zaviazaný (zatiaľ neprávoplatným) rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš. Po vykonaní záložného práva by žalovanej nezostala z prikázaných nehnuteľností žiadna majetková hodnota. Tejtó hodnoty by sa už následne nemohla domôcť od žalobcu pre prekážku veci rozhodnutej (res iudicata), pretože ide o majetkový vzťah medzi manželmi, ktorý je potrebné vyriešiť v rámci vypořádania BSM a bude s konečnou platnosťou uzavretý právoplatnosťou tohto rozsudku. Žalovaná by tak reálne majetkový prospech spočívajúci v hodnote uvedených nehnuteľností nedostala, hoci by jej ich súd prikázal do jej výlučného vlastníctva. Takýto spôsob vypořádania by preto bol vo vzťahu k žalovanej nespravodlivý, preto okresný súd pri vypořádání nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX nezvolil tento variant. Konštatoval, že z povahy veci nie je vylúčené ani prikázanie predmetných nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva strán

sporu, tak ako to alternatívne navrhla žalovaná. Takýmto spôsobom by sa ale vyporiadanie majetku strán sporu v konečnom dôsledku nevyriešilo, nakoľko existencia podielového spoluvlastníctva uvedených nehnuteľností by viedla len k ďalšiemu sporu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by strany sporu mienili uvedené nehnuteľnosti užívať spoločne. Účelom každého súdneho konania je v konečnom dôsledku vyriešiť (ukončiť) spor medzi stranami sporu a nie svojim rozhodnutím vyvolať nutnosť ďalšieho sporu. Taktiež tento variant neodstráni problém popísaný v predchádzajúcom odseku, nakoľko aj na prípadnom spoluvlastníckom podiele žalovanej ostane zachované zriadené záložné právo na pohľadávku UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., a teda žalovaná by bola v prípade uspokojenia zabezpečenej pohľadávky ukrátená na svojom podiele aj ak by súd predmetné nehnuteľnosti vyporiadal týmto spôsobom.

1.10 Vzhľadom na uvedené individuálne okolnosti predmetného sporu sa okresnému súdu javilo ako najspravodlivejšie riešenie vyporiadania uvedených nehnuteľností ich prikázaním do vlastníctva žalobcu, ktorý je ako jediný zo strán sporu dlžníkom pohľadávky, na zabezpečenie ktorej bolo na predmetných nehnuteľnostiach zriadené záložné právo. Týmto spôsobom sa síce žalobcovi zo spoločného majetku prikáže oveľa viac ako žalovanej, tento rozdiel sa však dá odstrániť povinnosťou výplaty na vyrovnanie podielu žalovanej zo strany žalobcu. Iným spôsobom by sa za daných okolností žalovaná reálne k majetkovej hodnote predstavujúcej jej podiel pre zriadené záložné právo nedostala. Preto súd prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území D., do výlučného vlastníctva žalobcu. Pokiaľ ide o obavy žalovanej týkajúce sa výplaty na vyrovnanie jej podielu zo strany žalobcu, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná môže v prípade, ak nedôjde zo strany žalobcu k dobrovoľnému splneniu povinnosti výplaty, túto výplatu od žalobcu vymôcť exekučne. Predmetom exekúcie môžu byť aj predmetné nehnuteľnosti, ktoré súd prikázal do vlastníctva žalobcu, ak nedôjde k spotrebovaniu celého výťažku z nich na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., a tak sa žalovaná môže stále domôcť hodnoty svojho podielu. V prípade, ak dôjde k spotrebovaniu celého výťažku, žalovaná sa stále môže uspokojiť z iného majetku žalobcu (napr. z jeho mzdy). Žalovaná sa tak spôsobom vyporiadania, ktorý zvolil súd, dostane do výhodnejšieho postavenia, ako keby súd uvedené nehnuteľnosti prikázal do jej výlučného vlastníctva, pretože v tom prípade by po výkone záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením a uspokojením zabezpečenej pohľadávky už nemala voči žalobcovi žiadnu pohľadávku. Okresný súd prikázal do vlastníctva žalobcu aj položku 16., o ktorej žalobca uviedol, že ju odovzdal X.XX Okresný Z., ktorý toto tvrdenie poprel. Je preto otáznave, kde sa veci pod touto položkou v súčasnosti nachádzajú, pričom s nimi naposledy disponoval žalobca, „preto je vhodné túto položku za uvedených okolností prikázať žalobcovi“.

1.11 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobcovi prikázal aj obchodný podiel v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o., v súlade s judikatúrou uvedenou v odseku 76. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, nakoľko jedine žalobca bol spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti. Pokiaľ ide o zostatky strán na účtoch ku dňu zániku BSM, okresný súd ich prikázal tej zo strán sporu, na ktorú boli jednotlivé účty vedené, teda zostatok na účte v Slovenskej sporiteľni, a. s., v hodnote 5.000 Eur prikázal žalobcovi a zostatky na účtoch vedených v Poštovej banke, a. s., a v Slovenskej sporiteľni, a. s., v sumách 4.782,34 Eur a 574,48 Eur prikázal žalovanej. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd vyporiadal BSM strán sporu tak, že žalobcovi prikázal do jeho vlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území D. zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX, hnuťelné veci pod položkami č. 2., 3., 4., 5., 7., 9., 15., 16., 21., 22., 23., 24., 29., 30., zostatok na účte v Slovenskej sporiteľni a obchodný podiel v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o., všetko spolu v hodnote 61 110,02 Eur. Žalovanej prikázal okresný súd do jej vlastníctva hnuťelné veci pod položkami č. 1., 6., 18., 19., 26. a 27. a zostatky na účtoch v Poštovej banke, a. s., a Slovenskej sporiteľni, a. s., v celkovej hodnote 7 095,19 Eur.

1.12 Pokiaľ ide o veľkosť podielov strán sporu, okresný súd mal za to, že je potrebné prelomiť základnú zásadu o ich rovnosti a určiť ich disparitu. Konštatoval, že pri posudzovaní veľkosti podielov dal na jednu úroveň starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti na jednej strane a zásluhu na nadobudnutí spoločných vecí na strane druhej (najmä finančne, ale aj ich udržiavanie a zveľaďovanie). Vychádzajúc z týchto hľadísk by v extrémnom prípade boli podiely manželov na spoločnom majetku rovnaké aj v prípade, ak by jeden z nich počas celého trvania manželstva zabezpečoval len starostlivosť o deti a domácnosť a druhý by zabezpečoval rodinu len po finančnej stránke. Samozrejme v bežnom živote budú tieto úlohy medzi manželov rozdelené a súd v predmetnej veci skúmal, ako sa ktorá zo

strán sporu pričiniła o nadobudnutie spoločných vecí a o starostlivosť o deti a domácnosť počas celého trvania manželstva.

1.13 V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že manželstvo strán sporu trvalo približne 20 rokov (od roku 1993 do roku 2014). Prvé dieťa strán sporu sa narodilo v roku XXXX, druhé v roku 1998, tretie v roku 2000 a štvrté v roku 2005, s ktorým bola žalovaná podľa jej výsluchu na materskej dovolenke až do roku 2011. Medzi deťmi strán sporu sú malé vekové rozdiely (tri, dva a päť rokov), čiže keď sa stranám sporu narodilo ďalšie dieťa, to predchádzajúce bolo ešte v predškolskom veku, a teda vyžadovalo prakticky celodennú starostlivosť. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná sa v tomto období manželstva (kým bola na materskej, resp. rodičovskej dovolenke) starala o deti, nakoľko to vo svojom výsluchu v súdnej veci zhodne uviedli žalobca aj žalovaná. Počas tohto obdobia nebola žalovaná zamestnaná, tak ako to vyplynulo aj z jej výsluchu, podľa ktorého sa zamestnala až po ukončení rodičovskej dovolenky v novembri 2011, čo súd prvej inštancie považoval, vzhľadom na starostlivosť o deti, za prirodzené. Podľa výsluchov obidvoch strán sporu obstarávanie finančných prostriedkov na nadobúdanie spoločných vecí a zabezpečovanie chodu domácnosti do roku 2011 zabezpečoval takmer výlučne žalobca, ktorý bol najprv zamestnaný a od roku 2005 začal podnikáť. Z výsluchov strán sporu zároveň zhodne vyplynulo, že počas tohto obdobia žalobca z dôvodu pracovného vyťaženia trávil v domácnosti menej času a menej sa venoval rodine. Takmer všetky veci v mase BSM, najmä tie hodnotnejšie boli nadobudnuté v tomto období do roku 2011 (nehnutelnosti na LV č. XXXX v roku 1997, nehnutelnosti na LV č. XXXX v rokoch 2004 a 2005; motorové vozidlo - položka 18. v roku 2006-2007, obchodný podiel v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o. v roku 2005), teda o ich nadobudnutie sa finančne zaslúžil najmä žalobca, ktorý mal v tom čase ako jediný príjem zo zamestnania resp. z podnikania. Zo zhodných skutkových tvrdení strán sporu na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 03. 2020 vyplynulo, že v tomto období (roky 2004 až 2007) sa žalobca zároveň svojpomocne pričinił o rekonštrukciu vínnej pivnice v BSM strán sporu, teda sa okrem finančného príspevku zaslúžil aj o zveľadenie spoločnej veci. Strany sporu zhodne uviedli, že žalobca na dobu približne 2 roky opustil spoločnú domácnosť, avšak aj počas tohto obdobia zabezpečoval rodinu finančne, tak ako to vyplynulo z jeho výsluchu v súdnej veci, čo žalovaná nepoprela.

1.14 Po vykonaní dokazovania vo vzťahu k tomu, kto v akej miere sa zaslúžil o nadobudnutie majetku patriaceho do BSM, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v prvých rokoch manželstva od roku 1993 do približne do roku 2010/2011 sa žalobca podieľal na chode domácnosti najmä po finančnej stránke, kedy strany sporu nadobudli aj väčšinu majetku v rámci masy BSM, a teda sa o ich nadobudnutie pričinił hlavne žalobca. Žalovaná v tomto období takmer výlučne vykonávala starostlivosť o domácnosť a o spoločné deti, preto podľa zásad pre vyporiadanie BSM pri posudzovaní tohto obdobia by mali byť podiely strán sporu na spoločnom majetku rovnaké. Počas neskoršieho obdobia rokov 2010/2011 až 2014 žalovaná vykonávala starostlivosť o spoločné deti strán sporu a o domácnosť a zabezpečovala potreby rodiny po finančnej stránke len v minimálnej miere. Starostlivosť o deti a domácnosť aj zabezpečovanie finančných potrieb rodiny počas tohto obdobia zabezpečoval takmer výlučne žalobca. Uvedené obdobie trvalo približne 4 roky, teda jednu pätinu z približne 20 rokov trvajúceho manželstva. Po zohľadnení uvedeného časového hľadiska, by mal byť podiel žalovanej menší o vyššie uvedenú mieru, kedy riadne nezabezpečovala starostlivosť o deti ani o domácnosť a ani sa na chode rodiny nepodieľala po finančnej stránke, teda o 1/5-inu - 20 %, preto okresný súd ustálil, že podiely strán sporu na spoločnom majetku by mali dosahovať rozdiel 20 % v neprospech žalovanej, čomu zodpovedá veľkosť podielov žalobca 60 % a žalovaná 40 %.

1.15 V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že právny zástupca žalobcu v rámci záverečnej reči poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 343/2014 a dodal, že žalobca v konaní preukázal, akým spôsobom sa pričinił o nadobudnutie majetku, ktorý tvorí masu BSM a že dlhodobo zabezpečuje potreby detí. V uvedenom náleze ústavný súd, okrem iného, s odkazom na svoj predošlý nález sp. zn. I. ÚS 537/2012 konštatoval, že znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o jej nadobudnutie a udržanie tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o to zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť zaplatiť určitú finančnú čiastku na vyrovnanie podielu, nakoľko zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania. Okresný súd mal za to, že takýto spôsob vyporiadania v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Aj keď okresný súd konštatoval, že takmer všetky veci v mase BSM nadobudli strany sporu najmä alebo výlučne finančným pričinením

žalobcu, tieto však boli nadobudnuté počas obdobia, kedy sa žalovaná riadne starala o deti a domácnosť (do roku 2011), a teda svoje povinnosti v manželstve si plnila takýmto spôsobom, čo zákon kladie na jednu úroveň s pričinením sa na nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Z objektívnych a zákonom predpokladaných dôvodov (starostlivosť o deti a domácnosť) sa žalovaná v tomto období ani nemohla zaslúžiť o nadobudnutie spoločných vecí z finančného hľadiska (nemohla pracovať, či podnikat'), čo nemožno pričítať na jej ľarchu. V predmetnej veci okresný súd určil nerovnosť podielov strán sporu z dôvodu nízkej (takmer žiadnej) miery starostlivosti žalovanej o deti, domácnosť a finančnú stránku v období ku koncu manželstva, ktorú v tom čase vykonával takmer výlučne žalobca so zohľadnením časového trvania tohto stavu a v uvedenej súvislosti v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že nie je vhodné nerovnosť podielov strán sporu v prejednávanej veci vyjadriť spôsobom uvedeným v citovanom náleze ústavného súdu, ale práve rozdielnou percentuálnou veľkosťou podielov strán, ktorá zohľadní dobu, kedy sa žalovaná o rodinu (či už osobnou starostlivosťou alebo finančne) riadne nestarala. Právny zástupca žalobcu navyše ani neuviedol, ktoré konkrétne veci žiada vyporiadať spôsobom uvedeným vo vyššie citovanom náleze. Vzhľadom na vyššie určené veľkosti podielov strán sporu na spoločnom majetku, by z masy BSM v hodnote spolu 68.305,21 Eur mali jednotlivé strany dostať podiely v hodnote: žalobca 60 %, teda 40.983,13 Eur znížený o hodnotu ním zničenej položky 10. v sume 100 Eur, teda 40.883,13 Eur a žalovaná 40 %, teda 27.322,08 Eur. Keďže okresný súd vyporiadal BSM strán sporu tak, že žalovanej prikázal veci s celkovou hodnotou 7.095,19 Eur, teda o sumu 20.226,89 Eur nižšiu ako je hodnota jej podielu a žalobcovi veci s celkovou hodnotou 61.110,02 Eur, teda o sumu 20.226,89 Eur vyššiu ako hodnota jeho podielu, okresný súd ustálil, že žalobca je povinný vyplatiť žalovanej na vyrovnanie jej podielu uvedenú sumu rozdielu 20.226,89 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 23. 09. 2020 vyjadril v tom zmysle, že sumu výplaty by bol schopný splatiť v splátkach s dobou splácania 1 až 2 roky (24 splátok), okresný súd určil mesačnú splátku na sumu 850 Eur, ktorou sa za uvedené obdobie splatí celá určená výplata. Vzhľadom na sumu výplaty považoval okresný súd uvedenú dobu splácania a výšku mesačnej splátky za primeranú na vyrovnanie podielu žalovanej z BSM. Preto výrokom III. uložil žalobcovi, aby žalovanej na vyrovnanie jej podielu vyplatil sumu 20.226,89 Eur v mesačných splátkach po 850 Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci, splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto výroku. Zároveň okresný rozhodol, že v prípade včasného nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý nezaplatený zostatok sumy na vyrovnanie podielu žalovanej, aby sa v prípade riadneho nesplácania zo strany žalobcu mohla žalovaná naraz domôcť celej výplaty. Konštatoval, že týmto spôsobom sa vyrovná podiel žalovanej v rozumnej lehote so zárukou možnosti uplatniť si ho celý naraz, ak nebude žalobcom riadne splácaný, čím dôjde k spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu.

1.16 Pokiaľ ide o návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý žalobca predniesol na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 15. 01. 2020, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že tento návrh žalobcu posúdil podľa § 164 CSP, v zmysle ktorého môže súd konanie prerušiť, ak prebieha konanie (súdne alebo správne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Prerušenie konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je fakultatívne (za použitia slov „môže konanie prerušiť“) na rozdiel od prerušenia konania podľa ustanovenia § 162 CSP alebo ust. § 163 CSP, ktoré je obligatórne (za použitia slov „súd konanie preruší“). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že podstatná otázka riešená v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/538/2019, ktoré je v súčasnosti Okresným súdom Veľký Krtíš vedené pod sp. zn. 14Cb/7/202 je, či bude žalobca zaviazaný na zaplatenie žalovanej sumy 73 000 Eur s príslušenstvom v prospech spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, na zabezpečenie ktorej bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach strán sporu v BSM. Nejde teda o otázku, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Súd pri vyporiadavaní spoločných nehnuteľností existenciu tohto dlhu žalobcu síce zohľadňoval, avšak dôležitým momentom nie je samotné zaviazanie žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy, ale skutočnosť, či fakticky dôjde k uspokojeniu tejto pohľadávky z majetku v BSM strán sporu. Žalobca nie je jediným dlžníkom uvedenej pohľadávky (popri ňom sú žalovaní aj spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o., a H.), a teda môže dôjsť k uspokojeniu pohľadávky aj z majetku týchto dlžníkov, prípadne z iného majetku žalobcu, ktorý nie je v režime BSM alebo pohľadávka žalobcu v konaní vedenom Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Cb/7/202 môže byť uspokojená žalovanými dobrovoľne. Právoplatné rozhodnutie vo veci samej vedenej Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Cb/7/2020, preto samo osebe nie je podstatné pre rozhodnutie súdu v konaní o vyporiadaní nehnuteľností patriacich do BSM. Podstatným bude až výsledok prípadnej exekúcie výkonom záložného práva na nehnuteľnostiach strán sporu v BSM. Takéto konanie sa však

zatiaľ nevedie, a teda za súčasného stavu nie je možné v zmysle zákona predmetné konanie o vyporiadanie BSM prerušiť. Okrem toho je v predmetnej veci možné rozhodnúť aj bez vyriešenia vyššie uvedenej otázky, teda otázky, či v konečnom dôsledku dôjde alebo nedôjde k výkonu záložného práva zriadeného na spoločných nehnuteľnostiach strán sporu patriacich do BSM. BSM strán sporu je okrem možnosti prikázať predmetné nehnuteľnosti žalovanej do výlučného vlastníctva alebo do podielového spoluvlastníctva strán sporu, možné vyporiadať aj tak, že tieto nehnuteľnosti prikáže súd žalobcovi s povinnosťou výplaty žalovanej tak, ako to súd v predmetnej veci urobil. Z dôvodu možnosti tohto riešenia, ktoré okresný súd považoval za vhodné, nie je pre rozhodnutie v predmetnej veci potrebné čakať na výsledok konania vedeného Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Cb/7/2020 a na následný výkon v tomto konaní vydaného rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie v predmetnej veci konanie o vyporiadanie BSM prerušiť, a preto návrh žalobcu na prerušenie konania výrokom V. rozsudku v súlade s ust. § 162 ods. 3 CSP, zamietol.

1.17 Vo vzťahu k trovám konania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nárok strán sporu na náhradu trov konania posúdil podľa ust. § 255 CSP a skúmal úspech strán sporu v konaní. Konštatoval, že ani jedna zo strán sporu nebola úspešná so svojim návrhom na vyporiadanie BSM a nedostala požadovaný podiel. Okresný súd určil veľkosť podielov strán sporu 60 % ku 40 % v prospech žalobcu, čo je presne uprostred stranami sporu žiadanými podielmi. (žalobca žiadal 70 % ku 30 % v jeho prospech, žalovaná 50 % ku 50 %). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že pri takomto konečnom výsledku konania je pomer úspechu/neúspechu strán sporu v konaní z pohľadu požadovaných podielov rovnaký, a preto výrokom VI. rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

1.18 Pokiaľ ide o trovy štátu, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že posudzoval v akej miere sa majú jednotlivé strany sporu na trovách Slovenskej republiky podieľať, pričom dospel k záveru, že za stavu, keď je pomer úspechu/neúspechu strán sporu v konaní rovnaký, je potrebné zaviazat' ich na nahradenie trov štátu v rovnakom rozsahu, preto výrokom VII. rozsudku okresný súd priznal Slovenskej republike nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % od žalobcu a 50 % od žalovanej.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožňuje, považuje ho za vecne nesprávny a preto podáva odvolanie proti celej výrokovej časti rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), c), d), f) a h) Civilného sporového poriadku. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že pôvodne bola jeho vec prejednávaná samosudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom, neskôr bol samosudcom v danej veci Mgr. Andrej Maukš. Zdôraznil, že neobdržal, resp. mu nebolo doručené žiadne uznesenie okresného súdu, na základe ktorého by bolo zrejmé z akého dôvodu došlo počas prebiehajúceho konania k zmene zákonného sudcu. Ďalej uviedol, že mu nie je zrejmé z akého dôvodu bolo jeho ústavou garantované právo na zákonného sudcu v danom konaní porušené, pretože „ak počas konania nastane zmena rozvrhu práce, je bežnou praxou jednotlivých súdov, že začaté veci pridelené náhodným výberom dokončí sudca, ktorému bola vec pridelená“. V dôsledku uvedenej zmeny zákonného sudcu bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, pretože výsledkom tejto zmeny zákonného sudcu je podľa žalobcu rozsudok, ktorý bol vydaný nezákonným sudcom. Zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v prejednávanej veci. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce, preto má pochybnosti spočívajúce v tom, že mu bol nezákonným spôsobom odňatý sudca, pričom nedisponuje, resp. mu nebola doručená žiadna úradná listina, ktorá by mu ozrejmila dôvody na základe, ktorých mu bol zákonný sudca odňatý. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že v danom prípade sa jedná o taký nedostatok konania, ktorý nie je možné odstrániť, pretože jeho dôsledkom bolo porušenie práva na spravodlivý súdny proces spočívajúce v nezákonnom odňatí zákonného sudcu, ktorý bol do konania vybraný náhodným výberom a nahradený sudcom, ktorý v danej veci nemal konať a rozhodnúť. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že bez vydania rozhodnutia vysvetľujúceho zmenu zákonného sudcu mu bola možnosť obrany voči zmene zákonného sudcu odňatá a celkom zmarená.

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nespravodlivý. Poukázal pritom na tú skutočnosť, že odvolaním napadnutým rozsudkom bol zaviazaný na úhradu vyrovnacieho podielu žalovanej, a to napriek skutočnosti, že vo vzťahu k nehnuteľnostiam,

ktoré tvoria masu BSM je evidované zabezpečovacie opatrenie v prospech UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, a preto počas konania na súde prvej inštancie navrhoval prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Cb/7/2020, nakoľko masu BSM počas rozhodovania súdu prvej inštancie v tejto veci nebolo možné ustáliť. Nespravodlivosť odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie spočíva podľa žalobcu aj v tom, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré tvoria masu BSM sú zaťažené záložným právom na ťarchu žalobcu ako aj žalovanej. Súd prvej inštancie nebral podľa žalobcu pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM do úvahy tú skutočnosť, že „žalovaná bola v rámci masy BSM zviazaná spoločne so žalovaným k úhrade zabezpečenej pohľadávky“. Súd prvej inštancie napriek uvedenej skutočnosti prikázal všetky nehnuteľné veci do vlastníctva žalobcu; tieto nehnuteľné veci však vzhľadom na existenciu záložného práva budú s najväčšou mierou pravdepodobnosti prostredníctvom dražby speňažené, a teda žalobca o ne príde, a to napriek ich nadobudnutiu do výlučného vlastníctva odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že keďže záväzok manželov bol spoločný, je podľa žalobcu v rozpore s dobrými mravmi a s objektívnou spravodlivosťou, aby za dlhy manželov zodpovedal len žalobca, aby sa žalovaná vyhla plateniu dlhov a aby bol žalobca zviazaný zaplatiť žalovanej vyrovnávací podiel z nehnuteľností, o ktoré príde v rámci dražby. Súd prvej inštancie sa s touto logickou úvahou v odôvodnení svojho rozsudku podľa žalobcu vôbec nezaoberal a túto skutočnosť pri vyporiadaní BSM nezohľadnil. Žalovaná v úlohe matky podľa žalobcu úplne zlyhala, o deti sa nestarala a ani finančnými prostriedkami nezabezpečovala chod spoločnej domácnosti. V súčasnej dobe nemá žalovaná o deťoch, ktoré už medzičasom dosiahli plnoletosť, podľa žalobcu žiadne poznatky, vyživovaciu povinnosť si plní v minimálnej miere, čo malo v minulosti za následok exekučné konanie vedené voči jej osobe. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní žiadnym spôsobom nezohľadnil existenciu pohľadávky spoločnosti UniCredit Bank, Czech Republic and Slovakia, a. s. a možných následkov, ktoré sú s ňou spojené ako aj skutočnosti, že predmetná pohľadávka je na ťarchu oboch manželov.

2.2 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že podaným odvolaním namieta tiež určenie disparity podielov súdom prvej inštancie v pomere 70 % ku 30 % v jeho prospech, pretože z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie podľa jeho názoru vyplynulo, že súd prvej inštancie považoval prelomenie parity za potrebné v prospech žalobcu, nestotožnil sa však s ním navrhovanou disparitou podielov 70 % ku 30 % v prospech žalobcu, ale priznal mu len disparitu podielov v pomere 60 % ku 40 %. Ako však podľa žalobcu z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, žalobca bol ten, kto dlhodobo zabezpečoval starostlivosť o maloleté deti, ktoré v priebehu súdneho konania nadobudli plnoletosť, študujú na vysokej škole a ktoré finančne podporuje, pričom žalovaná len iniciuje konania, ktorých úlohou je zrušenie vyživovacej povinnosti voči jednotlivým deťom. Zdôraznil, že príjem žalovanej bol aj čase, keď žalovaná pracovala v markantnom nepomere k jeho príjmu a ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalovaná peniaze, ktoré mala ukladala na svoj účet a nepodieľala sa na financovaní spoločnej domácnosti.

2.3 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že namieta tiež určenie hodnoty spoluvlastníckeho podielu v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o., v likvidácii, kde bola znaleckým dokazovaním určená všeobecná hodnota obchodného podielu, do ktorej boli zahrnuté aj aktíva - pohľadávky, ktoré avšak nikdy neboli reálne vymožené, pretože sa jednalo o subjekty, ktoré zanikli, resp. o subjekty, ktoré podnikali na území Maďarska, a teda nie sú vymožitelné. Uviedol, že na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie navrhol vypočítať znalkyňu, aby ozrejmila jej postup pri vyhotovovaní znaleckého posudku. Keďže však nemal finančné prostriedky na zaplatenie preddavku na trovy uvedeného dôkazu („na prvom mieste bola rodina a zabezpečenie jej základných potrieb“) preddavok na trovy dôkazu, ktorý mohol mať podľa jeho tvrdenia rozhodujúci vplyv na rozhodnutie o výške vyrovnávacieho podielu, nezaplatil. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalobu o vyporiadanie BSM podal žalobca, avšak na pojednávaniach sa z rôznych dôvodov nezúčastňoval. V tom čase mal pôžičku od UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky v sume 73 000 Eur, ktorá mu bola poskytnutá na základe zmluvy uzavretej dňa 13. 06. 2016, teda až po právoplatnom rozvode manželstva, ktorú skutočnosť sa dozvedela až pred rokom. Pokiaľ ide o žalobcom v odvolaní namietané skutočnosti, žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že s tvrdením žalobcu, že zmenou sudcu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces sa nestotožňuje. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu týkajúce

sa nespravodlivého rozdelenia majetku, pretože na nehnuteľnostiach patriacich do masy BSM viazne záložné právo, žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že peniaze si požičal žalobca sám na firmu FALCOM TRADE, s. r. o., spolu s druhým konateľom firmy X. Krajský S., ktorý je ručiteľom pohľadávky, pričom súd prvej inštancie svoje závery týkajúce sa tejto otázky dôkladne a zrozumiteľne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odôvodnil tak, ako všetky závery uvedené v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaná navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa ust. § 143 zákona č. 40/1963 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

6. Podľa ust. § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

7. Podľa ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořádanie podľa zásad uvedených v § 150.

8. Podľa ust. § 150 Občianskeho zákonníka, pri vypořadani sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní, ktorý v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti celej výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), c), d), f) a h) CSP.

10. Po prejednaní odvolania žalobcu z vyššie uvedených odvolacích dôvodov, v rámci ktorých žalobca namietal skutočnosti uvedené v odvolaní, odvolací súd uvádza, že z Dodatku č. 12 k Rozvrhu práce Okresného súdu Veľký Krtíš na rok 2018 v spojení s Opatrením č. 4, verejne dostupných na internete vyplýva, že veci nevybavené, okrem iných zapísané v súdnom registri 12Pc (JUDr. Zoltán Orlai) sa s účinnosťou od 01. 12. 2018 prerozdeľujú a pridelujú rovnomerným pomerom náhodným výberom do súdnych registrov 13 Pc a 14 Pc (JUDr. Maukš). K zmene zákonného sudcu v danom prípade teda nedošlo svojvoľne, tak ako to tvrdí v odvolaní žalobca, ale na základe zmeny rozvrhu práce, uskutočnenej, tak ako je vyššie uvedené, Dodatkom č. 12 k Rozvrhu práce Okresného súdu Veľký Krtíš na rok 2018 v spojení s Opatrením č. 4., o ktorej skutočnosti súd nevyhotovuje žiadne osobitné uznesenie, pretože údaje týkajúce sa rozvrhu práce sú verejne dostupné na webovej stránke súdu; uvedená odvolacia námietka žalobcu, ktorej základ je v tvrdení, že rozhodoval nesprávne obsadený súd (§ 365 ods. 1 písm. c) CSP), je preto neopodstatnená.

11. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nespravodlivý, pretože súd prvej inštancie ním prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, patriace do masy BSM, avšak na týchto nehnuteľnostiach viazne záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením na zabezpečenie pohľadávky veriteľa UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky do výšky 73 000 Eur, a teda je predpoklad, že o tieto nehnuteľnosti v konečnom dôsledku žalobca príde, nakoľko budú v rámci výkonu

záložného práva na dražbe speňažené a z výťažku bude uspokojená pohľadávka uvedeného veriteľa a napriek tomu má žalobca podľa odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zaplatiť titulom vyrovnania podielov žalovanej sumu 20 226, 89 Eur, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, konkrétne v odsekoch 92 až 94 odôvodnenia rozsudku, podrobne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo pri vyporiadaní uvedených nehnuteľností patriacich do masy BSM prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX do výlučného vlastníctva žalobcu. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že žalobca v odvolaní nereflektujúc dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, týkajúce sa tejto časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v rozpore s objektívnou skutočnosťou, ktorá vyplýva aj z konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 14Cb/7/2020 v odvolaní tvrdí, že žalovaná je v rámci masy BSM spoločne s ním vo vzťahu k pohľadávke veriteľa UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky dlžníka, čo právne ani skutkovo neobstojí, pričom to, že vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam patriacim do masy BSM bolo vo forme uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia zriadené záložné právo (čo Civilný sporový poriadok v ust. § 343 nevyklučuje, keď v citovanom ustanovení uvádza, že „zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka“ a nedefinuje v akom vlastníckom režime sa veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dlžníka majú nachádzať, čo znamená, že môže ísť aj o veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dlžníka patriace do BSM) neznamena, že zriadením záložného práva na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka patriacich do BSM sa automaticky z druhého manžela stáva spoludlžník, bez toho, aby táto skutočnosť mala oporu v právnom vzťahu, z ktorého zriadením záložného práva vo forme zabezpečovacieho opatrenia zabezpečená pohľadávka veriteľa vyplýva, tak ako to nesprávne v odvolaní tvrdí žalobca. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zohľadnil skutočnosť, že dlh do výšky istiny 73 000 Eur vznikol až po zániku manželstva (13. 06. 2016) a že spomedzi strán sporu je dlžníkom len žalobca, pričom správne uviedol, že žalovaná z tohto dlhu zaviazaná nie je a dlh netvorí pasívum BSM, preto súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by sa v uvedenej súvislosti dopustil nesprávneho procesného postupu, nesprávnych skutkových zistení alebo nesprávneho právneho posúdenia, a preto uvedená odvolacia námietka žalobcu, rovnako ako predchádzajúca odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa nesprávneho obsadenia súdu, namietaná v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP, neobstojí.

12. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že rovnako ako v prípade vyššie uvedených odvolacích námietok, ani odvolacia námietka žalobcu týkajúca súdom prvej inštancie určenej disparity podielov žalobcu a žalovanej v pomere 60 % ku 40 % v prospech žalobcu, neobstojí. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (odsek 110 odôvodnenia), jasne a zreteľne vyplýva, že súd prvej inštancie pri určení disparity podielov žalobcu a žalovanej zohľadnil obdobie (obdobie štyroch rokov trvania manželstva), kedy žalovaná riadne nezabezpečovala ani starostlivosť o deti a domácnosť, ani sa na chode rodiny po finančnej stránke nepodieľala, keď v odôvodnení odvolaním napadnutého uviedol, že po zohľadnení uvedeného časového hľadiska, ktoré predstavuje jednu pätinu, či v percentuálnom vyjadrení 20 % z celkovej dĺžky trvania manželstva (20 rokov) by mal byť podiel žalovanej menší o uvedenú mieru (jednu pätinu, či v percentuálnom vyjadrení 20 %), preto ustálil, že podiely strán sporu na spoločnom majetku by mali dosahovať rozdiel 20 % v neprospech žalovanej, čomu zodpovedá veľkosť podielov: žalobca 60 %, žalovaná 40 %. Rozhodnutie súdu prvej inštancie premietnuté do veľkosti podielov 60 % ku 40 % v prospech žalobcu má tak racionálny základ, nie je založené len na voľnej úvahe, či odhade a je riadne odôvodnené, preto ho odvolací súd považuje za správne.

13. Pokiaľ žalobca v odvolaní súdu prvej inštancie vytkol, že nevykonal dokazovanie výsluchom znalkyne IF., ktorá v Znaleckom posudku č. 14/2018 ohodnotila obchodný podiel žalobcu v spoločnosti FALCOM TRADE s. r. o., na sumu 20 075 Eur a ktorú navrhol v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca vypočítať za účelom ozrejmenia postupu pri vypracovaní znaleckého posudku, pričom v uvedenej súvislosti v odvolaní uviedol, že „znalkyňa zahrnula do hodnoty obchodného podielu aj pohľadávky spoločnosti, ktoré sú nevymožiteľné“, odvolací súd uvádza, že z ust. § 253 ods. 1 a 3 CSP vyplýva, že „ak strana navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, môže jej súd uložiť povinnosť zložiť preddavok; ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná“. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie nepochybil, keď potom čo žalobca nezložil v určenej lehote preddavok na vykonanie uvedeného dôkazu, uvedený dôkaz výsluchom znalkyne V. J. G. nevykonal - navyše pokiaľ žalobca spochybnil závery znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou X. G. mal možnosť ako legitímny dôkaz predložiť súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 209 CSP tzv. súkromný

znalecký posudok, čo však žalobca neurobil, v súvislosti s čím súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, (konkrétne v odseku 77 odôvodnenia) konštatoval, že žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, ktorý by určoval inú hodnotu obchodného podielu ako tú, ktorá bola zistená znaleckým posudkom.

14. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).